Ce nu este și ce ar trebui să fie COMITETUL FEDERAL?

Peste cîteva zile, la 12 februarie, se împlinește un an de la prima și ultima convocare a Comitetului federal al Federației române de fotbal, constituit la 29 iulie 1967 cu prilejul consfătuirii pe țară a F. R. Fotbal. **ADICĂ, ÎN 18 LUNI, COMITETUL FEDERAL S-A ÎNTRUNIT O SINGURĂ DATĂ.**

Ce ar trebui să fie Comitetul federal, care i-ar fi rostul și atribuțiile, aflăm din proiectul Statutului Federației române de fotbal pus în iunie 1968 în discuția publică după aproape un an de la consfătuirea pe țară și adoptat, probabil, în forma inițială, deoarece alte modificări nu au fost anunțate. Statutul consacră Comitetului federal un capitol întreg, capitolul III, din care spicuim :

— Comitetul federal se întrunește cel puțin o dată pe an în ședință ordinară și după necesități în ședință extraordinară, la convocarea biroului federal. COMENTARIILE SÎNT DE PRISOS, DACĂ AVEM ÎN VEDERE DATELE DE MAI SUS. S-AR PUTEA CREDE CĂ DE LA 12 FEBRUARIE 1968 PÎNĂ ÎN PREZENT, TOTUL A FOST PERFECT ÎN FOTBALUL NOSTRU, DIN MOMENT CE NU A FOST NEVOIE DE NICI O ȘEDINȚĂ EXTRAORDINARĂ A COMITETULUI FEDERAL.

— Comitetul federal dezbate și aprobă planurile pentru dezvoltarea activității fotbalistice și urmărește îndeplinirea lor — OARE DE LA 12 FEBRUARIE 1968 N-A MAI FOST NIMIC DE DEZBĂTUT, DE APROBAT ȘI DE CONTROLAT ÎN FOTBALUL NOSTRU ?

— Comitetul federal ascultă raportul anual al biroului federal și stabilește obiectivele activității fotbalistice pe anul următor. PRIN URMARE, LA SFÎRȘITUL ANULUI 1968 ERA ABSOLUT NECESARĂ O CONVOCARE A COMITETULUI FEDERAL PENTRU O PROBLEMĂ ATÎT DE IMPORTANTĂ CA ACEEA A STABILIRII OBIECTIVELOR FOTBALULUI ÎN 1969.

— Comitetul federal se compune din 65—83 persoane. ACTUALUL COMITET FEDERAL NUMĂRĂ DOAR 59 MEMBRI, DEȘI ÎNTRE TIMP REORGANIZAREA TERITORIALĂ A ORGANISMELOR FOTBALULUI IMPUNEA O LĂRGIRE A COMITETULUI FEDERAL.

Dar, să revenim la prima ședință a Comitetului federal din 12 februarie 1968. Revista noastră a fost reprezentată de secretarul general al redacției noastre, Radu Urziceanu, care este membru în Comitetul federal. Ședința Comitetului federal s-a dovedit utilă. Iată ce s-a scris atunci în coloanele revistei FOTBAL, în articolul **„Probleme actuale ale fotbalului în discuția Comitetului federal"** :

„Bunele sale rezultate (n.r. ale ședinței Comitetului federal) ne fac, însă, să ne întrebăm : de ce Biroul F.R.F. nu apelează mai des la consultarea Comitetului federal, alcătuit din numeroși tehnicieni, oameni cu experiență în fotbal, care pot contribui la buna rezolvare a problemelor, care stau în fața activității acestui sport ? **O singură ședință a Comitetului federal, în cele șapte luni care au trecut de la alegerea sa, ni se pare puțin, mai ales ținînd seama că perioada respectivă n-a fost deloc dintre cele mai calme...".**

CA DE OBICEI, SESIZĂRILE ȘI CRITICILE APĂRUTE ÎN PRESĂ NU GĂSESC ECOU LA F. R. FOTBAL, care de atunci ar fi trebuit să țină seama de importanța sprijinului pe care-l primește de la Comitetul federal. Iată că după șapte luni au mai trecut încă 12 luni !

Este foarte interesant de observat cum Biroul federal a rezolvat problemele discutate atunci în Comitetul federal :

● **La 12 februarie 1968 s-a criticat faptul că din 1245 de antrenori calificați numai 300 au contracte, iar dintre aceștia numai 80 sînt angajați cu o normă întreagă.** ACUM CÎTEVA ZILE, BIROUL FEDERAL A PREZENTAT UN RAPORT ÎN CARE ARATĂ EXACT SITUAȚIA DEFICITARĂ DE ACUM UN AN, DEZVĂLUITĂ ÎN ȘEDINȚA COMITETULUI FEDERAL. IATĂ DECI, CĂ UN AN DE ZILE N-A FOST TIMP PENTRU ÎMBUNĂTĂȚIREA CÎT DE CÎT A ACESTEI SITUAȚII.

● **Atunci, Biroul federal a anunțat înființarea primului club experimental, în ideea ca după un timp** (și un an era suficient) **alte cluburi să ia modelul lui F. C. Argeș.** REZULTATUL ? F. C. ARGEȘ A DEVENIT UN MODEL DE CUM NU TREBUIE SĂ FIE UN CLUB DE FOTBAL.

● **S-a mai anunțat că în cursul anului 1968 va fi editat un „Îndrumar pentru instruirea copiilor și juniorilor" și un alt „Îndrumar pentru organizarea și desfășurarea activității fotbalistice în școli", precum și „Cartea antrenorului de fotbal".** NU ȘTIM SĂ FI APĂRUT NICI UNA DIN ACESTE LUCRĂRI.

● **În cadrul F. R. Fotbal va lua ființă un sector documentar care va edita periodic Buletinul tehnic al F.R.F.** ACEASTĂ SECȚIE NU FUNCȚIONEAZĂ, IAR BULETINUL NU APARE.

Din tot ce s-a discutat atunci, remarcăm creșterea numărului de jucători tineri în echipele divizionare A (47 de juniori din pepiniera proprie) și în echipele de tineret rezervă (124 de juniori) și cele 20 de centre de copii și juniori. Biroul federal a stimulat creșterea de cadre proprii ale cluburilor și a folosit bine o rețea care a pornit la drum de mai mulți ani.

CE REZULTĂ DIN SITUAȚIA ARĂTATĂ MAI SUS ? **CĂ ESTE NECESAR CA AUTORITATEA COMITETULUI FEDERAL SĂ FIE RESTABILITĂ ÎN SPIRITUL PREVEDERILOR STATUTULUI, CĂ BIROUL FEDERAL, TREBUIE SĂ PĂRĂSEASCĂ METODA GREȘITĂ DE A ACTIVA FARĂ COMITETUL FEDERAL, DE A LĂSA ÎN GENERAL REZOLVAREA PROBLEMELOR CELE MAI IMPORTANTE PE SEAMA ACTIVULUI SALARIAT AL FEDERAȚIEI.**

Comitetului federal trebuie să i se dea importanța pe care o prevede statutul F. R. Fotbal, aceea prevăzută în art. 11 de **„a conduce întreaga activitate a fotbalului între cele două conferințe ale F. R. Fotbal".** De aceea, este necesar ca ACEST COMITET FEDERAL SĂ SE ÎNTRUNEASCĂ DE TREI SAU PATRU ORI PE AN, PENTRU A-ȘI SPUNE PĂREREA ȘI A APROBA ACȚIUNILE MARI DIN FOTBALUL NOSTRU.

Comitetul federal trebuie lărgit. Pe lîngă președinții comisiilor județene de fotbal, trebuie incluși specialiștii cei mai de seamă din întreaga țară, competentele recunoscute din toate sectoarele fotbalului, pentru ca acest Comitet federal să reprezinte un veritabil stat major al fotbalului nostru și să-și spună cuvîntul hotărîtor în toate problemele importante ale acestui sport, care își desfășoară acțiunile în cadrul legii cu privire la dezvoltarea activității de educație fizică și sport.

Există și unele impedimente care decurg din statutul F.R. Fotbal în sensul că acest Comitet federal trebuie desemnat de Conferința pe țară a fotbalului. **POATE CA ESTE CAZUL, ȘI ÎNTR-ADEVĂR ESTE, DUPĂ PĂREREA NOASTRĂ, CA ACTUALUL BIROU FEDERAL, ÎN VIRTUTEA STATUTULUI SĂU, CAPITOLUL III, ART. 12, ALIN. F, SĂ CONVOACE PÎNĂ LA ÎNCEPEREA CAMPIONATULUI O NOUĂ CONFERINȚĂ PE ȚARĂ, CARE SĂ STABILEASCA DIRECTIVE PRECISE ȘI SĂ ALEAGĂ ORGANISME CAPABILE, INCLUSIV COMITETUL FEDERAL ȘI BIROUL FEDERAL, CAPABILE SĂ CONSTRUIASCA UN EDIFICIU ORGANIZATORIC SOLID FOTBALULUI NOSTRU.**

În acest mod vedem noi ieșirea din impasul în care se află de mai mult timp Federația română de fotbal, calea pentru a se putea trece la o conducere efectivă și eficace în toate sectoarele de activitate, atît de diverse, pretențioase și complicate, dar rezolvabile, din acest sport.

Aurel C. NEAGU

CONSFĂTUIREA CU CONDUCERILE ECHIPELOR DE DIVIZIA A

Luni 3 februarie, *F.R.F.* a convocat, pentru un schimb de păreri, pe antrenorii echipelor de Divizia A. La *București* au fost invitați, cu același prilej, președinții secțiilor de fotbal cu echipe în prima divizie și metodiștii pentru fotbal dintr-o serie de județe.

Scopul principal al consfătuirii, care se înscrie pe linia tradiționalelor reuniri a tehnicienilor fotbalului la început de sezon, l-a reprezentat *înfățișarea și discutarea planurilor de pregătire a loturilor reprezentative pentru întrecerile din primăvara lui 1969, precum și o serie de indicații de ordin tehnico-organizatoric privind activitatea echipelor din primul eșalon al performanței fotbalului nostru.*

Programul echipelor reprezentative a fost expus de antrenorii *Angelo Niculescu* (pentru echipa A), *Dincă Schileru* (pentru echipa de tineret) și *Gheorghe Ola* (pentru echipa de juniori). Antrenorul emerit *Emerich Vogl* a făcut o serie de completări privind comportarea selecționabililor în trecutul sezon și importantele cerințe puse în fața reprezentativelor de noul sezon. Remarcăm, în planul pregătirilor echipelor naționale, faptul că toate *convocările loturilor s-au sincronizat, evitîndu-se astfel prea desele absențe ale jucătorilor din cadrul cluburilor.* Mai subliniem că programul jocurilor de verificare a lotului A este alcătuit judicios și ținînd cont de caracteristicile jucătorilor din echipele adverse. Astfel, pentru meciul cu *Grecia*, se preconizează partide cu echipe din *Turcia* (în deplasare) și cu una iugoslavă (acasă) ; iar pentru cel cu *Elveția*, partenerii de antrenament ai lotului vor fi o echipă cehoslovacă (în deplasare) și una de club, de bine stabilită reputație, de pe continentul nostru. Prima reunire a lotului, după meciul de pe *Wembley*, este fixată pentru 19 martie, cînd va avea loc un meci-școală între două echipe alcătuite din selecționabili.

Atît în expunerile antrenorilor federali cît și în cadrul discuțiilor purtate (au luat cuvîntul antrenorii *N. Dumitrescu, Bazil Marian, Titus Ozon, Cornel Drăgușin*) s-a subliniat colaborarea care trebuie să existe între antrenorii de lot și cei ai echipelor de club, s-a amintit necesitatea ca ei să se sprijine reciproc. Asupra criteriului de selecție preconizat pentru echipa de tineret care va participa la *Turneul balcanic* (sfîrșitul lui iunie, în țara noastră) s-au emis rezerve pe care le găsim justificate. *Astfel, s-a arătat de către antrenorii de club, că trebuie să se renunțe, ori cît de mult am dori să obținem un rezultat de preț, la jucătorii care au fost selecționați în echipa A (Coman, Domide, Boc, Dinu etc.), lăsîndu-se libere în echipa de tineret, locurile care se cuvin unor tineri și talentați jucători. Ținînd cont*

(Continuare în pag. 12)

În cadrul reuniunii antrenorilor au fost comunicate, sub formă de **loturi provizorii,** componența celor patru loturi reprezentative. Iată cum sînt alcătuite — pentru moment — aceste loturi.

LOTUL A : Gornea, Datcu, Coman (portari), **Sătmăreanu, Boc, Dinu, Deleanu, Mocanu** (fundași), **Ghergheli, Anca, Nunweiller VI, Petescu** (mijlocași), **Dembrovschi, Domide, Dumitrache, Lucescu, Grozea, Dobrin** (atacanți).

LOTUL DE TINERET (sub 23 de ani) : Răducanu, Rămureanu (portari), **Niculescu, Vlad, Stoicescu II, Diaconu, Vigu, Ștefan (Rapid), Șoptereanu** (fundași) ; **Strimbeanu, Dincuță, Dumitru, Angelescu** (mijlocași) ; **Pantea, Șchiopu, Sălceanu, Oprea, Munteanu, Moț, Uifăleanu** (atacanți).

LOTUL DE TINERET (sub 21 de ani) : Baumgartner, Moldovan (portari), **Oprea, Codrea, N. Ionescu, Marinescu (Rm. Vîlcea), Popovici (Crișul), Țană („U" Craiova)** — mijlocași ; **Marica, Marin Stelian (Rapid), Moldovan (Dinamo Buc.), Schwartz (CSM Sibiu), Lică, Mazurachis, Brindescu, Munteanu, Decu, Petrescu, Tătaru II** (atacanți).

LOTUL DE JUNIORI (în curs de definitivare) : **Iordache, Ariciu** (portari), **Cristache, Broșovschi, Hainal** (fundași), **Ștefănescu, Naom** (mijlocași), **R. Ionescu, Petreanu, Simionaș** (atacanți).

Carnet

CONDIȚIA CAMPIONATULUI

de EUGEN BARBU

Dezbaterea de un an de zile în acte fotbalistice duminicale seamănă foarte mult cu desfășurarea unui proces. Înfățișările au loc, sau mai bine zis ar trebui să aibă loc, din 7 în 7 zile, cu excepția perioadei de vacanță, cînd jucători și antrenori intră într-o scurtă hibernare.

Un campionat nu este, la o primă vedere, decît întrecerea dintre echipe dispuse serial, dar această întrecere înregistrează o participare mult mai vastă. Sînt amestecate presa, radioul, televiziunea, miile de spectatori, administrația stadioanelor, loto-pronosportul. Sînt în joc : priceperea și entuziasmul antrenorilor, conducătorilor de club, a susținătorilor și nu de puține ori, la infernala comedie, participă și nevinovați. La drept vorbind, șoferii și mecanicii susțin și ei fotbalul. Trenuri, autobuze încărcate de fanatici ai balonului rotund, pornesc, duminică de duminică, spre Mecca de la Craiova sau de la București. Aceștia calculează, speră, suferă, se bucură. Un complex de sentimente însoțește abstractul război de pe stadioane. Un observator atent ar înregistra mari mutații psihologice, cu repercusiuni în producție, în funcție de rezultatele de pe „23 August" sau de aiurea. Nu știu ce procente în sporirea producției s-au înregistrat la Arad de cînd reprezentativa uzinei de textile din localitate se află în fruntea clasamentului, dar sînt sigur că **ceva** s-a întîmplat. Încasările la cluburi și ele sînt în funcție de poziția în clasament a echipei favorite, de faptul că **unsprezecele susținut merge sau nu merge...**

Poate, deci, să se desfășoare la întîmplare un campionat ce implică un mare volum de efort fizic, voință, strategie, calcule, răniri de jucători, schimbări de formații, surprize și chiar deplasări de peste hotare a unor arbitri străini ? Financiar ne angajează sume considerabile pe lîngă capitalul afectiv înscris inițial din partea celor în cauză, cu tot tacîmul lor periferic de susținători sau de simpli gură-cască.

Condiția fundamentală a bunei desfășurări a unui campionat ar fi mai întîi **starea perfectă a terenurilor** și nu numai a celor de joc, ci și a celor pentru antrenamente. Aici se mai poate face mult, dacă ținem seama de înghesuiala de la Cluj — să zicem — sau de la Constanța, unde au dispărut o serie întreagă de stadioane. Arenele existente ar trebui dotate, neîntîrziat, cu instalații de nocturnă, pentru că investițiile necesare s-ar acoperi, în scurt timp, prin sporirea numărului de spectatori.

Apoi, condiția cea mai importantă a campionatului ar fi **regularitatea desfășurării.** Necesitățile echipei naționale impun întreruperi necunoscute în alte părți și orice sugrumare a ritmului duce — după cum se știe — la scoaterea din formă a sute de jucători. Dar despre asta s-a tot discutat, nu e cazul să reluăm vechea dispută.

O problemă importantă mi se pare a fi aceea a formulei **toamnă-primăvară,** tradițională la noi, dar destul de discutabilă. Cum constatăm cu toții, iernile lungi, starea terenurilor, duc la o sugrumare nedorită a eforturilor fotbalistice chiar la mijlocul competiției. Mai firesc mi s-ar părea restabilirea soluției **primăvară-toamnă,** ceea ce presupune o dispută continuă de un an de zile ce ar putea fi urmată de o vacanță substanțială, decembrie-ianuarie și o neîntreruptă suită de meciuri chiar vara (cu o vacanță, să spunem, de o lună, în iulie). Aceasta ar impune programări în nocturnă, mai ales în zilele călduroase.

Nu ar trebui ignorat, de asemenea, factorul **public.** În Germania federală s-a recomandat disputarea meciurilor de campionat la mijlocul săptămînii. Aparent, la noi ar părea hazardat să se joace joia, dar în realitate, din cauza evadărilor săptămînale de sîmbătă și duminică și în România problema devine acută.

În sfîrșit, la orizont se rearată chestiunea difuzării meciurilor la **televiziune.** Cunosc cît face această instituție pentru fotbal, dar mă întreb dacă nu ar fi în interesul creșterii veniturilor organizatorilor ca filme făcute în timpul partidelor celor mai atractive să fie proiectate abia seara sau a doua zi. Reciștigarea spectatorului, nu de fotoliu, ci de tribună, ar fi un mare factor stimulativ pentru jucători.

Nu am putea trece la sfîrșitul acestor rînduri **de problema arbitrajelor,** care ne dă atît de lucru și nouă cronicarilor și echipelor. O perfectă desfășurare a campionatului impune folosirea de arbitri străini ori de cîte ori există posibilitatea ca orice bănuială de simpatie pentru o anume echipă să fie înlăturată. Obiectivitatea este ținuta de gală a oricărui campionat.